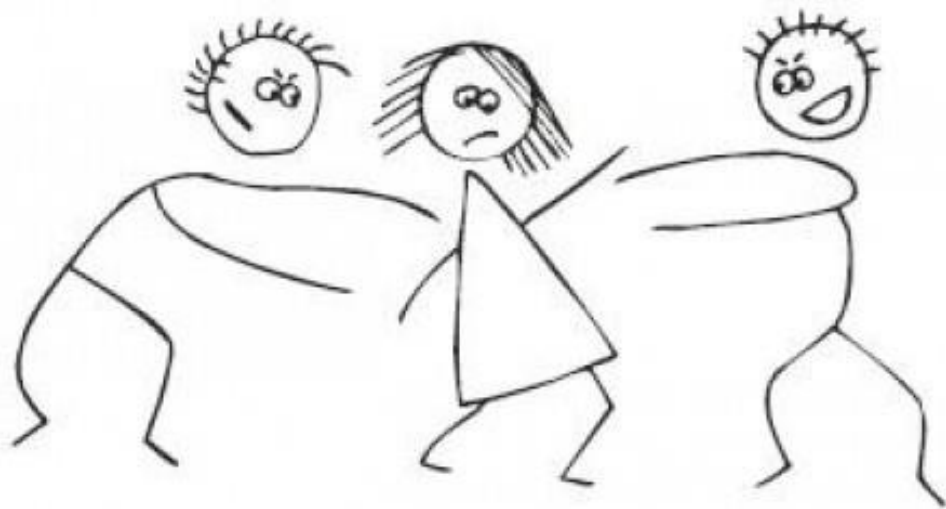

Mokomės bendrauti be patyčių

Patyčios – tai įvairus agresyvus elgesys, nukreiptas į silpnesnį bendraamžį. Tai prasivardžiavimas, apkalbinėjimas, stumdymas, kumščiaavimas, erzinimas, daiktų atiminėjimas, vaiką skaudinančių žinučių rašinėjimas ir t.t. Visuomenės požiūris į agresyvų elgesį, tame tarpe ir į patyčias, lemia tai, kokių būdus mes pasirenkame agresyvumui mažinti.

Tėvų vaidmuo yra labai svarbus. Jie turi tikrai sudėtingą užduotį – paruošti vaiką socialiniam gyvenimui už šeimos ribų. Visų suaugusiųjų rūpestis yra, kad vaikai jaustųsi fiziškai ir emociškai saugūs mokykloje. Vienas svarbiausių dalykų, ką gali padaryti tėvai – tai padėti savo vaikams igauti tokius igūdžius, kurie padėtų jiems tinkamai elgtis ir savarankiškai spręsti iškilusius sunkumus. Todėl labai svarbu, kad vaikas būtų mokomas išreikšti savo jausmus, kontroliuoti savo elgesį supykus.

Suauge, besirūpinantys vaiku, gali padėti mokytis neagresyvaus elgesio:

- *parodydami gerų tarpusavio santykių pavyzdį;*
- *patys demonstruodami tinkamus pykčio, agresijos kontrolės būdus;*
- *mokydami vaiką, kad kitą žmogų žeidžianti ar žalojanti agresija yra nepriimtina;*
- *įvardindami, kokios yra agresijos pasekmės;*
- *padėdami vaikui suprasti kitų jausmus;*
- *mokindami rūpintis kitais.*

Parengė psichologė Ramunė